

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 592/05
16.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Sonje Manojlović, Dragana Aćimovića i Anđelke Stanković, članova veća, sa savetnikom Milom Bandukom, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela iz čl.106. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i dr., rešavajući o žalbama optuženog i njegovog branioca, adv.AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu K. 1241/03 od 04.11.2004. godine, posle sednice veća održane dana 16.06.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe optuženog AA i njegovog branioca a presuda Okružnog suda u Beogradu K.1241/03 od 04.11.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom je oglašen krivim optuženi AA zbog krivičnih dela obljuba sa licem koje nije navršilo 14 godina iz čl.106. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 10 - deset godina, produženo krivično delo prikazivanje pornografskog materijala iz čl.252. stav 1. OKZ za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 - jedne godine i držanje vatrenog oružja i municije iz čl.33. stav 1. Zakona o oružju i municiji RS za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 2 - dve godine i za navedena dela u sticaju osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora od 12 - dvanaest godina, u koju mu je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 03.11.2003. godine pa nadalje.

Istom presudom optuženom je izrečena mera bezbednosti oduzimanje predmeta navedenih u izreci pobijane presude.

Odlučeno je da se o troškovima krivičnog postupka i paušalu donese posebno rešenje.

Protiv te presude žalbe su izjavili:

- branilac optuženog zbog odluke o kazni, s predlogom da se prvostepena presuda preinači i optuženom izrekne blaža kazna i

- optuženi zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni s predlogom da se prvostepena presuda preinači tako što će mu se izreći blaža kazna.

Republički javni tužilac Srbije je podneskom Ktž. 729/05 od 26.04.2005. godine predložio da se žalbe kao neosnovane odbiju a prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veću, razmotrio sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom presudom, koju je ispitao u smislu čl.380. ZKP i po oceni navoda iznetih u žalbama našao:

Prvostepena presuda ne sadrži povrede zakona na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti (čl.380. stav 1. tač.1. i 2. ZKP). Osporavajući utvrđeno činjenično stanje optuženi u žalbi ponavlja svoju odbranu da nije imao seksualne odnose sa maloletnom oštećenom BB, da njoj i maloletnoj oštećenoj VV nije puštao kasete sa porno filmovima, a da je za pronađeni pištolj imao oružni list.

Vrhovni sud, međutim, iznete navode žalbe nije mogao da prihvati zbog sledećeg:

Prvostepeni sud je pravilno ocenjujući verodostojnim iskaze maloletnih oštećenih VV i BB nesumnjivo utvrdio da je optuženi u vreme navedeno u izreci pobijane presude pretnjom da će napasti na život mal. oštećenih i upotrebom sile u više navrata na način opisan u izreci presude sa njima imao seksualne odnose i da im je pritom prikazivao pornografske video kasete. Na verodostojnost njihovih iskaza, pre svega upućuje nalaz i mišljenje veštaka, psihologa dr GG, kojim je utvrđeno da su kod maloletne oštećene BB prisutni pokazatelji emocionalno-seksualnog zlostavljanja kao i teškoće usled nepouzdanog i nekozistentnog roditeljstva, da je njena sposobnost zapažanja prilično detaljna, sposobnost pamćenja dobra, uviđanje relacijskih odnosa pa i namera drugih prisutna, da u interpretaciji izostaje pouzdanost, ali da su dobijeni podaci sadržinski povezani sa stvarnim događajima a ne sa spontanim fantazijama. Istim nalazom i mišljenjem utvrđeno je da je kod maloletne oštećene VV zbog traumatskog iskustva, ispoljen zastoj u školi, neuobičajene emocionalne reakcije, neprimereno, "starmalo" ponašanje uz ispoljavanje neuobičajenog seksualnog ponašanja i znanja, te da uprkos ispodprosečnih intelektualnih potencijala se ne evidentiraju konfabulatorne tendencije ili sklonost ka falsifikovanju i konstruisanju podataka.

Pored toga, iskazi maloletnih oštećenih su potkrepljeni kako iskazima brojnih saslušanih svedoka, tako i pročitanim pismenim dokazima koji dokazuju se žalbama i ne dovode u sumnju. Kod iznetog sasvim je jasno da je optuženi na način opisan u izreci pobijane presude prinudio na obljubu i maloletnu oštećenu BB i to u više navrata, kao i da je kako njoj, tako i maloletnoj oštećenog VV prilikom obljube prikazivao pornografske video kasete, kako to pravilno zaključuje i prvostepeni sud, pa se navodi žalbe optuženog u tom delu pokazuju neosnovanim.

Takođe je pravilno prvostepeni sud utvrdio da je optuženi dana 04.11.2003. godine u svom stanu neovlašćeno držao vatreno oružje - pištolj opisan u izreci pobijane presude, sa jednim okvirom i 9 metaka istog kalibra. Naime, optuženi je u potpunosti priznao da je u svom stanu držao navedeno oružje neovlašćeno jer je njegov zahtev za legalizaciju bio odbijen, a da mu je bilo žao da pištolj preda. Takav njegov iskaz u skladu je sa potvrdom o privremeno oduzetim predmetima, kao i izvršenim veštačenjem, pa se navodi žalbe optuženog i u ovom delu pokazuju neosnovanim.

Prema tome, prvostepeni sud je utvrdio sve činjenice i okolnosti i to kako one koje čine obeležje krivičnih dela u pitanju, tako i one koje se tiču psihičkog odnosa optuženog prema izvršenom delu i na tako utvrđeno činjenično stanje, pravilno primenio krivični zakon.

Ispitujući pravilnost odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi da su žalbe optuženog i njegovog branioca neosnovane.

Pojedinačne kazne te jedinstvena kazna zatvora od 12 - dvanaest godina na koju je optuženi osuđen pobijanom presudom u skladu su sa težinom izvršenih krivičnih dela i stepenom krivične odgovornosti optuženog. Prilikom odmeravanja kazne prvostepeni sud je imao u vidu sve u ovom pogledu relevantne činjenice i okolnosti navedene na strani 14 obrazloženja pobijane presude, koje je pravilno ocenio, dakle i okolnosti izvršenja dela na koje se u žalbi branioca ukazuje. Pored toga, prvostepeni sud je svakako imao u vidu okolnost da je optuženi bio na ratištu i da je to ostavilo traga na stanje njegovog psihičkog zdravlja zbog čega se lečio u neuropsihijatrijskim ustanovama ali i po nalaženju ovoga suda te okolnosti u konkretnom slučaju, s obzirom na težinu izvršenih krivičnih dela i visok stepen društvene opasnosti optuženog kao učinioca ne mogu opravdavati izricanje blaže kazne od izrečene. To isto važi i za okolnost da je uračunljivost optuženog zbog navedenih psihičkih tegoba bila smanjena. Stoga, a kako se u žalbama ne navode neke nove olakšavajuće okolnosti koje prvostepeni sud nije imao u vidu, to se pojedinačne kazne za izvršena krivična dela te jedinstvena kazna zatvora od 12 - dvanaest godina pokazuju nužnim za ostvarenje kako generalne tako i specijalne prevencije (čl.33. OKZ), pa se navodi žalbi o strogo izrečenoj kazni kao i predlog za izricanje blaže kazne ocenjuju neosnovanim.

Pravilna je i odluka o meri bezbednosti doneta na osnovu čl.69. OKZ.

Sa svega napred iznetog, a na osnovu čl.388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Mila Banduka Novica Peković

Za tačnost otpravka

vg